

віднести характер і зміст праці, стимулювання праці та внутрішньо колективні трудові відносини. До особистісних факторів - інтелектуальні та пізнавальні здібності, психофізіологічні властивості особистості, професійні знання, вміння і навички, ціннісно-мотиваційні властивості, ставлення до праці, контактність, творчі здібності.

Одним із підходів, що ґрунтується на забезпеченні постійного розвитку персоналу з метою отримання від кожного працівника повної віддачі в роботі є коучинг. Його суть полягає в тому, що на відміну від традиційного менеджменту не використовується авторитет керівника і прямий контроль, а працівник підводиться до його особистої спроби вирішувати покладені на нього завдання і розкрити повною мірою свої потенційні можливості.

На розвиток підприємницької діяльності, її результати, істотно впливає підприємницьке середовище. Під підприємницьким середовищем розуміють умови і фактори, які впливають на результативність функціонування того чи іншого підприємства, організації або фірми. До зовнішнього середовища підприємницької організації відносять сукупність економічних, соціальних, правових та інших умов, що сприяють формуванню та розвитку підприємництва. Аналізуючи умови розвитку підприємницької діяльності та трудової активності та її творчої складової, приходимо до висновку, що, розвиваючись, підприємництво формує середовище, яке сприяє реалізації трудової і творчої активності працівників.

ЗЕЛЕНИЙ ТУРИЗМ ЯК ПЕРСПЕКТИВНИЙ ВИД МОЛОДІЖНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В СІЛЬСЬКІЙ МІСЦЕВОСТІ

Канд. екон. наук, ст. викл. Карнаушенко А.С.
Херсонський державний аграрно-економічний університет

На сьогодні великої популярності серед міського населення набуває відпочинок в сільській місцевості. Саме поєднавши зелений туризм з підприємництвом можливо активізувати розвиток сільської місцевості та територіальних громад. Підприємництво видом діяльності якого є зелений туризм може стати перспективною сферою господарювання, яка направлена на продуктивне використання виробничого, природного та людського ресурсного потенціалу на селі.

На думку автора, зелений туризм варто розглядати зі сторони підприємницької діяльності, адже не досвідченим міським жителям потрібно отримувати послуги під час свого відпочинку на природі і саме жителі села зможуть їх надати. Тому дефініцію «зелений туризм» варто викласти в наступній інтерпретації: «зелений туризм, як підприємницька діяльність – це вид економічної діяльності, що передбачає надання туристам відпочинку у сільській, курортній чи природоохоронній місцевостях з використанням належно облаштованих приватних садиб чи інших закладів розміщення з метою отримання прибутку».

Згідно щорічних звітів Світового економічного форуму, Україна не до використовує більш ніж третину від наявного рекреаційного та туристичного потенціалу. У разі справжнього розкриття туристичного потенціалу в Україні, податкові надходження до державного, обласного та територіального бюджетів будуть становити майже € 10 млрд на рік. стільки ж отримують країни, у яких схожий туристично-рекреаційний потенціал з Україною [1, с. 72-78].

Галузь зеленого туризму для України та регіонів має велике значення в зв'язку із залучення інвестицій та створення нових робочих місць у різних сферах економіки (сільське господарство, транспорт, будівництво, зв'язок, торгівля). Туристична галузь загалом та зокрема зелений туризм є високоприбутковою та високорентабельною видом підприємницької діяльності та виступає дієвим механізмом інтеграції України у Європейську спільноту, крім того має великі «пізнавально-виховні можливості для формування гармонійно-розвинутого громадянина України» [2]. Проаналізувавши стан

українського зеленого туризму встановлено, що станом на 31.12.2020 р. галузь знаходиться на початковій стадії розвитку. Тому що порівнявши показники розвитку українського зеленого туризму з польським встановлено, що зелений туризм в Польщі набагато краще розвинений ніж в Україні (рис. 1)

Рис. 1. Кількість агротуристичних господарств які займаються зеленим (сільським) туризмом в Україні та Польщі, од.

В «Стратегії розвитку туризму та курортів на період до 2026 року», яка в 2017 році прийнята Кабінетом Міністрів України, визначено що «туристичну діяльність - це одна з пріоритетних напрямів розвитку економіки та культури України» [3]. Згідно даної стратегії «головною метою є формування сприятливих умов для розвитку туризму та курортів, з урахуванням міжнародних стандартів якості та європейських цінностей, трансформація туристичної галузі на високоприбуткову та конкурентоспроможну сферу діяльності, яка посприяє підвищенню якості життя населення, гармонійному розвитку і популяризації українського туризму в світі» (табл. 1) [4].

Таблиця 1

Показники розвитку сфери туризму та курортів в Україні з урахуванням Стратегії розвитку галузі до 2026 р.

Найменування показника розвитку	Роки					
	2016	2017	2018	2019	2022	2026
Кількість іноземних туристів, які в'їжджають до України, млн. осіб	13,3	14,4	14,2	↑ у 1,5 рази	↑ у 2 рази	↑ у 2,5 рази
Кількість суб'єктів туристичної діяльності, тис. одиниць	6,8	3,5	4,3	↑ у 1,5 рази	↑ у 3 рази	↑ у 5 разів
Обсяги надходжень до місцевих бюджетів від сплати туристичного збору, млн грн	54,1	70,2	90,7	↑ у 2 рази	↑ у 5 разів	↑ у 10 разів
Обсяг надходжень до зведеного бюджету (податки та збори) від діяльності суб'єктів туристичної діяльності, млрд грн	2,50	3,50	4,22	↑ у 2 рази	↑ у 5 разів	↑ у 10 разів
Кількість робочих місць у сфері туризму, тис. осіб	9,6	10,6	11,9	↑ у 1,5 рази	↑ у 3 рази	↑ у 5 разів
Кількість внутрішніх туристів, тис. осіб	453	477	456,8	↑ у 2 рази	↑ у 3 рази	↑ у 5 разів
Кількість екскурсантів, тис. осіб	125,5	136,9	145,2	↑ у 1,5 рази	↑ у 2 рази	↑ у 2,5 рази

Досліджуючи тенденції останніх років автором встановлено, що європейці все більше уваги приділяють можливостям відпочинку в українському селі, а український туризм розвивається та підіймається в рейтингу міжнародного туристичного ринку. В підтвердження цього є організаційна й технічна підтримка таких міжнародних фондів як Фонд розвитку Карпатського євро регіону та програма TACIS, які реалізують проекти допомоги розвитку зеленого туризму та сільського відпочинку в Карпатському регіоні [5].

Україна має туристичний потенціал, який не використовується в повній мірі. Основними причинами зниження привабливості для туристів в Україні є низький рівень економічного розвитку, недосконале законодавство, яка виражена в правовій

незахищеності туристів, а також наявний несприятливий політичний стан. Розвиток туризму потребує вкладання значних інвестицій для збереження та оновлення природного потенціалу, архітектурних пам'яток.

Література: 1. Алещенко Л.О. Мале підприємництво як ефективний напрям розвитку туризму на селі. Таврійський науковий вісник. Серія: Економіка. 2020. Вип. 1 с. 72-78. 2. Горішевський П. Сільський зелений туризм: організація надання послуг гостинності. Івано– Франківськ : Місто НВ, 2015. с. 9–13. 3. Крикунова В.М., Алещенко Л.О. Стратегічні пріоритети розвитку молодіжного підприємництва Херсонської області в сфері туристичного бізнесу. Таврійський науковий вісник. Серія Економіка. 2020. №4. с. 107-115. 4. Боровік Л.В. Аналіз впливу домогосподарств населення на інвестиційну привабливість галузі. Проблеми системного підходу в економіці. 2018. Вип. 4(66). С.33-38. 5. Бойко В. О. Бойко Л. О. Вплив глобалізаційних ризиків на міжнародний туризм. Науковий вісник Карпатського університету імені Августина Волошина. 2020. № 2. с. 202–205.

ВПЛИВ ЕКОНОМІЧНИХ ЧИННИКІВ НА АРХІТЕКТУРУ ТА МІСТОБУДУВАННЯ

Ст. гр. А-46 Кіян Д.В., канд. екон. наук, доц. Янченко Н.В.
Харківський національний університет будівництва та архітектури

На сучасному етапі розвитку суспільства все більше зростає вплив економічних факторів на архітектуру та містобудування.

Ще з давніх-давен архітектурою називалося мистецтво будівництва та проектування різних споруд, будівель і комплексів, які були необхідні для життєдіяльності людей. Однак вони повинні відрізнятися не тільки своїми технічними втіленням, а й нести в собі естетичне початок, завдяки чому і створюється загальна зв'язок, яка надає архітектурі цілісність. Естетика архітектури проявляється в її непорушною красі форм, внутрішньої гармонії, її мальовничості і пластичності.

Варто зазначити, що світ архітектури має тісний зв'язок з економікою. Економіка архітектурного дизайну належить галузі прикладної науки, яка за своїм статусом розроблена для аналізу, докази і пошуку оптимальних варіантів і раціональних напрямків в архітектурі та містобудуванні. Тому можна вважати, що архітектура в певному сенсі формують економіку, а також архітектура створює економічну вартість. Пориви архітекторів з їх благими цілями досить часто прибувають до кінця з економічними втратами і економічні умови, в свою чергу, не завжди несуть користь архітектурі. Міське житло дворян часів реформ Петра І, архітектури храму того ж самого періоду, і також типу прибуткового будинку, створеного до кінця 19-го століття, може служити прикладами нових явищ в архітектурі, що має зовнішню соціальну умовність.

Сучасні прикладні економічні обчислення в принципі засновані на методах, розроблених фундаментальної економікою. І хоча економічна наука залишає карт-бланш для розвитку методів відділення, прикладні дослідження продовжують йти по шляху, прокладеному багаторічними періодами. Уже накопичено широкий науковий досвід, який, однак, повільно входить в практику економічної роботи інститутів дизайну

Прикладна економіка, яка також заснована на здоровому глузді, повинна пристосуватися до реальних умов часу і місця. У дизайнерській практиці економічні методи досить абстрактні. Вони зосереджені на дорогому індикаторі, тобто виключно на економічних можливостях клієнта.

Відомо, що в стародавні часи великі суми на будівництві були обговорені на публіці. Починаючи будівництво, архітектор закликав суму, яку він призначить